

Pár ezer év

*Viharzónába ér repülő-hited,
eszmék zszibongnak agyad piacán,
szárnyak hazudják: a jövőt építéd;
szíved helyén — csüingnek a bombák.*

*Elkapart kitüntetés-sebeid
én kötözöm, de pókhálót nem tépek
rá megszállt országok sarkaiból
s az égi provinciákról hol nyakadra
fonva pár ezer év — zubbonyodon
vakfényt okádó csillagok.*

*Légbe és vízbe, valamint a
Föld forgómágnés szívébe
befészkelte magát a gyanú:
kifosztott emberiség ögyeleg
vissza első sejtjei felé;
teremtés előtti pillanatba,
hogy amit elrontott újra élje.*

*Éljen tovább — ragyogjon
a jövő múlttá csiszolt üvegében!*

Például: aki még itt van

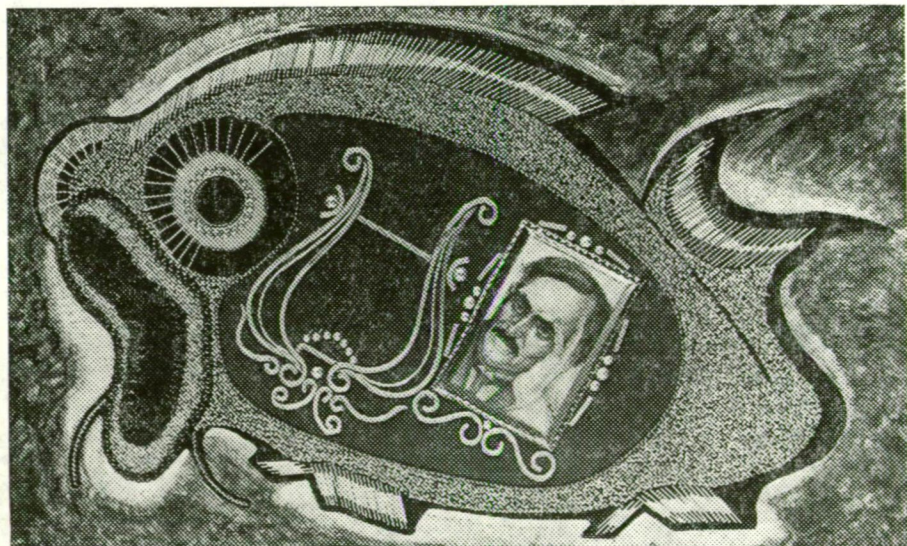
*Itt van például az idő
mozdulatlan teste
meg a nyár csöndtől
elhízott húsa
távolságokat lehet
harapni bele
s fogaid zománcát
őrző teraszokat
honnan délig
kihal a harmat*

*mögötte nap gyilkolja
a koszos üveget
aki még itt van
és integet
az is szállani akarhat
vagy ugrani...
helyettem
helyetted
helyett!*

Visszatévedő

*Nem lehet tudni meddig jutott.
S kire mit hagyott mikor útrakélt.
Bizony meg lehet unni a folyton indulást —
mondták a párás szemű kis tavak
a rohadó kontinens köldökében.
Bizony sok víz a tenger.
És hosszú izzószál az Egyenlítő.*

*Nem lehet tudni meddig jutott.
De most itt van. Decembéri ajtómon
ablakomon az éji csillagok társaként
dörömböl és vacog. Ó lesz a jelképtől
eloldozott. Visszatévedő és mégis reményben győztes.
Tehát beengedem. Szállást kap. Aztán újra szállani fog.*

HEMMERT JÁNOS: JÓNÁS KÖNYVE